

overgangsordninger, og derefter må der ske tilpasning til de rammer, der fastsættes for statens seminarier.

Til § 2.

Det foreslås som nævnt i de almindelige bemærkninger, at staten overtager udgifterne ved driften af de private seminarier, og at staten som følge heraf for fremtiden skal deltage i de private seminariers anlægsudgifter i videre omfang end efter de gældende regler. Bestemmelserne svarer ret nøje til reglerne i § 3 i lov nr. 146 af 25. april 1962 om teknika og § 9 i lov nr. 193 af 26. maj 1965 om handelshøjskoler. De nødvendige regler til gennemførelse af de foreslåede bestemmelser tænkes udformet i lighed med bestemmelserne i undervisningsministeriets cirkulærer af 11. november og 15. oktober 1966 om dispositionsbeføjelser, budgetudarbejdelse og regnskabsafleggelse samt revision henholdsvis for teknika, for handelshøjskoler og handelshøjskoleafdelinger, bekendtgørelser nr. 165 af 27. april 1963 og nr. 416 af 29. november 1965 om byggelån m. v. henholdsvis til teknika og handelshøjskoler.

På samme måde, som tilfældet er ved teknika, foreslås det i stk. 1, at staten stiller inventar og samlinger til de private seminariers rådighed. Staten bevarer ejendomsretten herover.

Der kan ikke påregnes andre indtægter for de private seminarier end de, der følger f. eks. af udleje af boliger til funktionærer ved seminarierne; disse forudsættes udlejet på vilkår, der svarer til de regler, der gælder for statens tjenestemænd med hensyn til leje- og tjenesteboliger afhængig af, hvorvidt en sådan bolig i de enkelte tilfælde skal henføres til den ene eller den anden kategori.

Driften af kollegier i forbindelse med private seminarier må principielt være uafhængig af seminariedriften, og støtte til kollegierne må ydes efter lovgivningen om støtte til kollegiebyggeri eller andre støtteregler.

Det forudsættes, at økonomien for kantiner o. lign. hviler i sig selv og er seminariets drift uvedkommende.

Efter bestemmelsen i § 2 kan der ydes lån af statskassen til opførelse af bygninger m. v. til hel eller delvis dækning af de af undervisningsministeren godkendte opførelsesudgifter, der ikke dækkes ved optagelse af størst mulige offentlige eller andre godkendte lån. Det vil dog være en forudsætning, at de private seminarier anvender de midler, de måtte have opsparet med henblik på udvidelse efter de hidtidige regler, før staten yder de her foreslåede lån. Da staten efter forslaget dækker alle seminariernes driftsudgifter, herunder renteudgifterne,

foreslås det tillige, at de statslån, der er ydet efter de gældende regler mod pant i de private seminariers ejendomme, bliver rentefri, jfr. forslaget § 4, stk. 2.

Med henblik på at også de børnehaveseminarier, som endnu ikke er selvejende institutioner, kan overgå til denne status, kan der blive tale om at yde statslån mod pant i fast ejendom til gennemførelse heraf.

Såfremt private seminarier indrettes i lejede lokaler — hvilket gælder for mange børnehaveseminarier — er det på samme måde som ved teknika m. v. fundet hensigtsmæssigt, at der til indretning for et privat seminarium af lokaler i bygninger, der ikke ejes af vedkommende private seminarium, kan ydes tilskud til dækning af udgifterne til seminariets leje. Under hensyn til, at staten på denne måde kan komme til at betale nødvendige installationer m. v., vil der være grund til at lade ydelse af tilskud være afhængig af, at vilkårene for et lejemål, herunder opsigelsesvarsel, kan tiltrædes af undervisningsministeren.

Til § 3.

Efter § 18 i lov nr. 225 af 8. juni 1966 om uddannelse af lærere til folkeskolen skal der til ethvert seminarium være knyttet en fast øvelsesskole, der så vidt muligt skal være udbygget med 8.-10. klasse og realafdeling. Den faste øvelsesskole kan være en statsskole eller en kommunal skole, der stilles til rådighed for seminariet, eller den kan være en privat skole, der har ledelse fælles med seminariet.

Ved flere private seminarier er der indrettet øvelsesskoler. Disse modtager tilskud efter samme regler som seminarierne, dog udgør klassetilskuddet til øvelsesskolerne kun en tredjedel af seminarierets klassetilskud. De statslån, som er ydet til de private seminarier, er tillige ydet til øvelsesskolerne. En enkelt øvelsesskole får dog tilskud beregnet efter reglerne om statstilskud til private realskoler og disses hovedskoleafdeling.

Man finder det hensigtsmæssigt at bevare en ordning, hvorefter de private øvelsesskoler betragtes som en del af seminarierne med hensyn til statens ydelser. Det foreslås derfor, at staten overtager drifts- og anlægsudgifterne ved øvelsesskolerne på samme måde som ved seminarierne. Det er dog en betingelse herfor, at skolen har ledelse fælles med seminariet, og at undervisningsministeren kan godkende vedkommende skole som fast øvelsesskole; der vil herved — i overensstemmelse med de krav, der vil blive stillet efter læreruddannelsesloven af 8. juni 1966 — blive taget